

13-10-21

‘Speeddate’ Jong en Oud in zorgcentrum De Beyart: ‘Blijf je eigen weg volgen’

Gisteren om 11:10 door Marianne Eussen

Een studente van de Hotelschool op ‘speeddate’ met een bewoonster van woonzorgcentrum De Beyart in Maastricht. Afbeelding: Jean-Pierre Geusens

Jongeren in gesprek met ouderen. Onder dat mom was er maandag in verzorgingshuis De Beyart een ‘speeddate’-middag met gesprekken van telkens tien minuten. De gespreksstof varieerde van het favoriete landen, het beste boek, de tijd van vroeger tot wijze levenslessen.

Het is een niet alledaags verschijnsel. Een zaal in woonzorgcentrum De Beyart, die herinnert aan het kloosterleven, straalt maandagmiddag een bijzondere huiselijkheid uit. Bloemetjes op tafel, Limburgse vlaai ontbreekt niet en later volgen hartige hapjes. Aan de tafels in U-vorm zit een bonte mix van ouderen en jongeren te keuvelen.

Eerstejaarsstudenten van de Hotel Management School Maastricht namen het initiatief om jong en oud met elkaar in contact te brengen. „Wij wilden de bewoners een gezellige

middag bezorgen”, vertelt Guusje van Schouwenburg namens de studenten. „En dat is gelukt, we kijken terug op een geslaagde middag.” Ineke Brouwers van De Beyart pleit na afloop voor herhaling. „Ontmoeting met jongeren betekent voor onze bewoners contact met mensen die volop in het leven staan. Ouderen vinden dat fijn.”

Stoelendans

De klok van het ‘speeddaten’ is onverbiddelijk en vraagt elke tien minuten om een kleine stoelendans, waarbij de jongeren van plek wisselen. Op tafel liggen kaartjes met tekst, voor het geval het gesprek stilvalt. Ze blijken niet nodig.

Bewoonster Ans Theeuwissen sprak onder andere met student Pim, en nipt tevreden van haar glaasje witte wijn, maar moet toch even iets kwijt. „De volgende keer mag het voor mij in de aula, het is zoveel geroezemoes, dat ik veel moeite heb om alles te verstaan.” Vriendin Dymph kijkt knipogend toe. De vlaai en de hapjes hebben de studenten via sponsoring geregeld.

Onder de indruk

Student Max (21) sprak met Tiny Felix. „Ik ken haar levensverhaal en weet van de ziekte van, en liefde voor haar man, die acht jaar geleden overleed. Wat ze allemaal heeft meegemaakt, daarvan ben ik onder de indruk.” Felix drukt Max op het hart „om vooral zichzelf te blijven, ook in moeilijke tijden.” Ze zegt haar levenswijsheden ook te delen met haar kleinkinderen. „Maar hen vertel ik nog iets meer.” Hotelschool docent Alexander Schmidt ziet de tafereeltjes met grote tevredenheid toe.

Student geneeskunde Job kreeg door zijn gesprek met Eddy Bouvrie, die vroeger kok was, een beeld hoe het leven vroeger was. Ook Job kreeg een mooie levenswijsheid mee: „Blijf je eigen weg volgen.” Eddy Bouvrie vond de ontmoetingsmiddag ‘heel aangenaam’.